Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

►B

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2004/757/SVV

z 25. októbra 2004,

ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami

(Ú. v. EÚ L 335, 11.11.2004, s. 8)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►M1	Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2103 z 15. novembra 2017	L 305	12	21.11.2017
►M2	Delegovaná smernica Komisie (EÚ) 2019/369 z 13. december 2018	L 66	3	7.3.2019
►M3	Delegovaná smernica Komisie (EÚ) 2020/1687 z 2. septembra 2020	L 379	55	13.11.2020

▼B

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2004/757/SVV

z 25. októbra 2004,

ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami

Článok 1

Definície

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

▼M1

1. „drogy“ sú ktorékoľvek z týchto látok:

   a) látka, na ktorú sa vzťahuje Jednotný dohovor OSN o omamných látkach z roku 1961 zmenený protokolom z roku 1972 alebo Dohovor OSN o psychotropných látkach z roku 1971;

   b) ktorákoľvek spomedzi látok uvedených v prílohe;

▼B

2. „prekurzory“ sú akékoľvek látky, ktoré sú klasifikované v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré vykonávajú záväzky vyplývajúce z článku 12 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychtropnými látkami z 20. decembra 1988;

3. „právnická osoba“ je akýkoľvek právny subjekt, ktorý má toto postavenie podľa vnútroštátneho práva, s výnimkou štátov alebo iných verejných orgánov pri výkone ich zvrchovaných práv a s výnimkou verejnoprávnych medzinárodných organizácií;

▼M1

4. „nová psychoaktívna látka“ je látka v čistej forme alebo v prípravku, na ktorú sa nevzťahuje Jednotný dohovor OSN o omamných látkach z roku 1961 zmenený protokolom z roku 1972 ani Dohovor OSN o psychotropných látkach z roku 1971, ktorá však môže predstavovať porovnateľné zdravotné alebo spoločenské riziká, aké predstavujú látky, na ktoré sa vzťahujú uvedené dohovory;

5. „prípravok“ je zmes obsahujúca jednu alebo viaceré nové psychoaktívne látky.

Článok 1a

Postup na zahrnutie nových psychoaktívnych látok do vymedzenia pojmu drogy

1. Na základe posúdenia rizika alebo kombinovaného posúdenia rizika, ktoré sa vykoná podľa článku 5c nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1920/2006 ([1]), a v súlade s kritériami stanovenými v odseku 2 tohto článku Komisia bezodkladne prijme delegovaný akt v súlade s článkom 8a, ktorým sa mení príloha k tomuto rámcovému rozhodnutiu s cieľom doplniť do nej novú psychoaktívnu látku alebo

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1920/2006 z 12. decembra 2006 o Európskom monitorovacom centre pre drogy a drogovú závislosť (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 1).

▼M1

nové psychoaktívne látky a stanoviť, že nová psychoaktívna látka alebo nové psychoaktívne látky predstavujú závažné riziká pre verejné zdravie a v náležitých prípadoch aj závažné spoločenské riziká na úrovni Únie a že je alebo sú zahrnuté do vymedzenia pojmu drogy.

2. Pri zvažovaní, či prijať delegovaný akt uvedený v odseku 1, Komisia zohľadní, či sú rozsah alebo spôsoby užívania novej psychoaktívnej látky a jej dostupnosť a potenciál rozšírenia v Únii značné a či ujma na zdraví spôsobená konzumáciou novej psychoaktívnej látky, ktorá súvisí s jej akútnou alebo chronickou toxicitou, a riziko jej zneužitia alebo potenciál vytvorenia závislosti majú život ohrozujúci charakter. Ujma na zdraví má život ohrozujúci charakter, ak nová psychoaktívna látka môže spôsobiť smrť alebo smrteľné poškodenie zdravia, závažnú chorobu, závažnú fyzickú alebo duševnú poruchu alebo rozsiahle rozšírenie chorôb vrátane prenosu vírusov prenášaných krvou.

Okrem toho Komisia zohľadní, či je spoločenská ujma spôsobená novou psychoaktívnou látkou jednotlivcom a spoločnosti závažná, a najmä či vplyvom novej psychoaktívnej látky na fungovanie v spoločnosti a na verejný poriadok dochádza k narušeniu verejného poriadku alebo či je príčinou násilného alebo antisociálneho správania, ktoré spôsobuje ujmu užívateľovi predmetnej látky alebo iným osobám alebo spôsobuje škodu na majetku, alebo či trestná činnosť vrátane organizovanej trestnej činnosti, ktoré sú spojené s novou psychoaktívnou látkou, sú systematické, či z nich vyplývajú vysoké nezákonné zisky alebo vysoké hospodárske náklady.

3. Ak do šiestich týždňov od dátumu doručenia správy o posúdení rizika alebo správy o kombinovanom posúdení rizika v súlade s článkom 5c ods. 6 nariadenia (ES) č. 1920/2006 Komisia dospeje k záveru, že nie je potrebné prijať delegovaný akt, ktorým sa nová psychoaktívna látka alebo látky zahrnú do vymedzenia pojmu drogy, predloží Európskemu parlamentu a Rade správu s vysvetlením dôvodov svojho konania.

4. Členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, uvedú so zreteľom na nové psychoaktívne látky, ktoré sa dopĺňajú do prílohy k tomuto rámcovému rozhodnutiu, do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na uplatňovanie ustanovení tohto rámcového rozhodnutia na predmetné nové psychoaktívne látky čo najskôr, najneskôr však do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu, ktorým sa mení príloha. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na toto rámcové rozhodnutie. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

Článok 1b

Vnútroštátne kontrolné opatrenia

Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uložené členským štátom na základe tohto rámcového rozhodnutia, členské štáty môžu, so zreteľom na nové psychoaktívne látky, zachovať alebo zaviesť na svojom území akékoľvek vnútroštátne kontrolné opatrenia, ktoré považujú za vhodné.

▼B

Článok 2

Trestné činy spojené s obchodom s drogami a prekurzormi

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí trestnosť týchto úmyselných skutkov, pokiaľ nie sú povolené:

a) výroba, zhotovenie, získavanie, príprava, ponuka, ponuka na predaj, distribúcia, predaj, dodanie za akýchkoľvek podmienok, sprostredkovanie, odoslanie, odoslanie tranzitom, preprava, dovoz alebo vývoz drog;

b) pestovanie ópiového maku, kra koky a rastliny konope;

c) prechovávanie alebo nákup drog s úmyslom vykonávať niektorú z činností uvedených pod písmenom a);

d) výroba, preprava alebo distribúcia prekurzorov s vedomím, že sa použijú pri nezákonnej výrobe alebo na nezákonnú výrobu alebo zhotovenie drog.

2. Skutky uvedené v odseku 1 nespadajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia v prípade, ak sa ich páchatelia dopustia výlučne pre svoju osobnú spotrebu v zmysle vnútroštátneho práva.

Článok 3

Navádzanie, pomoc a pokus

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby bolo navádzanie na spáchanie, pomoc pri spáchaní alebo pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 2 trestným činom.

2. Členský štát môže vylúčiť z trestnej zodpovednosti pokus o ponuku alebo prípravu drog podľa článku 2 ods. 1 písm. a) a pokus o prechovávanie drog podľa článku 2 ods. 1 písm. c).

Článok 4

Tresty

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odradzujúce tresty.

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 1 až 3 roky odňatia slobody.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody v každom z týchto prípadov:

a) skutok sa týka veľkého množstva drog;

▼B

b) skutok sa týka drog, ktoré najvážnejšie poškodzujú zdravie alebo viedli k závažnému poškodeniu zdravia viacerých osôb.

3. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v odseku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 10 rokov odňatia slobody, ak bol trestný čin spáchaný v rámci zločineckej organizácie, ako je definovaná v jednotnej akcii 98/733/SVV z 21. decembra 1998, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestným činom ([1]).

4. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. d) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody, ak bol trestný čin spáchaný v rámci zločineckej organizácie, ako je definovaná v jednotnej akcii 98/733/SVV a prekurzory sú určené na použitie pri výrobe alebo zhotovení drog alebo na výrobu alebo zhotovenie drog za okolností uvedených v odseku 2 písm. a) alebo b).

5. Bez toho, aby boli dotknuté práva obetí a iných tretích strán konajúcich v dobrej viere, prijme každý členský štát nevyhnutné opatrenia, ktorými umožní konfiškáciu látok, ktoré sú predmetom trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3, nástrojov použitých alebo určených na použitie pri týchto trestných činoch, a ziskov z týchto trestných činov alebo konfiškáciu majetku, ktorého hodnota zodpovedá hodnote týchto ziskov, látok alebo nástrojov.

Pojmy „konfiškácia“, „nástroje“, „zisk“ a „majetok“ majú rovnaký význam ako v článku 1 Dohovoru Rady o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti z roku 1990.

Článok 5

Poľahčujúce okolnosti

Bez ohľadu na článok 4 môže každý členský štát prijať nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí možnosť zníženia trestov uvedených v článku 4, ak páchateľ:

a) sa zriekne trestnej činnosti týkajúcej sa obchodu s drogami a prekurzormi a

b) poskytne správnym alebo súdnym orgánom informácie, ktoré by nemohli získať iným spôsobom, a tým im pomôže:

i) predísť alebo zmierniť následky trestného činu,

ii) odhaliť alebo postaviť pred súd ostatných páchateľov,

iii) získať dôkazy alebo

iv) predísť ďalším trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3.

Článok 6

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3, ak boli spáchané v ich prospech

([1]) Ú. v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1.

▼B

osobou, ktorá koná buď individuálne alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby a ktorá vykonáva riadiacu pozíciu v tejto právnickej osobe na základe:

a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu, alebo

b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo

c) právomoci vykonávať kontrolu v právnickej osobe.

2. Okrem prípadov uvedených v odseku 1 prijme každý členský štát nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola osoby uvedenej v odseku 1 umožnila spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá je jej podriadená.

3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné stíhanie fyzických osôb, ktoré sú páchateľmi, návodcami alebo pomocníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3.

Článok 7

Sankcie pre právnické osoby

1. Členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby boli právnickej osobe uznanej za zodpovednú podľa článku 6 ods. 1 uložené účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré zahŕňajú trestné alebo netrestné pokuty a prípadne i iné sankcie, ako napríklad:

a) odňatie daňových alebo iných výhod alebo verejnej finančnej podpory;

b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;

c) umiestnenie pod súdny dohľad;

d) súdne rozhodnutie o zrušení;

e) trvalé alebo dočasné zatvorenie prevádzok, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu;

f) v súlade s článkom 4 ods. 5, konfiškáciu látok, ktoré sú predmetom trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3, nástrojov použitých alebo určených na použitie pri týchto trestných činoch, a ziskov z týchto trestných činov alebo konfiškáciu majetku, ktorého hodnota zodpovedá hodnote týchto ziskov, látok alebo nástrojov.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby boli právnickej osobe uznanej za zodpovednú podľa článku 6 ods. 2 uložené účinné, primerané a odradzujúce sankcie alebo opatrenia.

Článok 8

Právomoc a trestné stíhanie

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými založí svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3 v prípade, že:

a) trestný čin je spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;

▼B

b) páchateľ je jeho štátnym príslušníkom; alebo

c) trestný čin je spáchaný v prospech právnickej osoby usadenej na území tohto členského štátu.

2. Členský štát sa môže rozhodnúť, že pravidlá o právomoci uvedené v odsekoch 1 písm. b) a c), ak bol trestný čin spáchaný mimo jeho územia, nebude uplatňovať, alebo že ich bude uplatňovať iba v osobitných prípadoch.

3. Členský štát, ktorý podľa svojich právnych predpisov nevydáva svojich vlastných štátnych príslušníkov prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými založí svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3 a v prípade potreby začne trestné stíhanie, pokiaľ trestný čin spáchal jeho štátny príslušník mimo jeho územia.

4. Členské štáty informujú Generálny sekretariát Rady a Komisiu o svojom rozhodnutí uplatniť odsek 2 a prípadne uvedú osobitné prípady alebo okolnosti, za ktorých sa rozhodnutie uplatňuje.

▼M1

Článok 8a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1a sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 22. novembra 2017. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 1a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([1]).

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1a nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

([1]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

Článok 9

Vykonávanie a správy

1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia najneskôr do 12. mája 2006.

2. V lehote uvedenej v odseku 1 oznámia členské štáty Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho právneho poriadku povinnosti vyplývajúce z tohto rámcového rozhodnutia. Komisia predloží najneskôr do 12. mája 2009 Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní vykonávania tohto rámcového rozhodnutia, vrátane jeho účinkov na súdnu spoluprácu v oblasti nezákonného obchodu s drogami. V nadväznosti na túto správu zhodnotí Rada, najneskôr do šiestich mesiacov po jej predložení, či prijali členské štáty opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 10

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutia sa uplatňuje na Gibraltar.

Článok 11

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

▼M1

PRÍLOHA

Zoznam látok podľa článku 1 bodu 1 písm. b)

1. P-metyltioamfetamín alebo 4-metyltioamfetamín uvedený v rozhodnutí Rady 1999/615/SVV ([1]).

2. Parametoxy-metylamfetamín alebo N-metyl-1-(4-metoxy-fenyl)-2-amino-propán uvedený v rozhodnutí Rady 2002/188/SVV ([2]).

3. 2,5-dimetoxy-4-jódfenetylamín, 2,5-dimetoxy-4-etyltiofenetylamín, 2,5-dimetoxy-4 (n) -propyltiofenetylamín a 2,4,5-trimetoxyamfetamín uvedené v rozhodnutí Rady 2003/847/SVV ([3]).

4. 1-benzylpiperazín alebo 1-benzyl-1,4-diazacyklohexán alebo N-benzylpiperazín alebo benzylpiperazín uvedený v rozhodnutí Rady 2008/206/SVV ([4]).

5. 4-metylmetkathinón uvedený v rozhodnutí Rady 2010/759/EÚ ([5]).

6. 4-metyl-5- (4-metylfenyl) -4,5-dihydrooxazol-2-amín (4,4′-DMAR) a 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl) piperazín (MT-45) uvedené vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metylamfetamín uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jód-2,5-dimetoxy-N- (2-metoxybenzyl) fenetylamín (25I-NBOMe), 3,4-dichlór-N- [[1-(dimetylamino) cyklohexyl] metyl] benzamid (AH-7921), 3,4-metyléndioxypyrovalerón (MDPV) a 2- (3-metoxyfenyl) -2- (etylamino) cyklohexanón (metoxetamín) uvedené vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropyl)indol uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenyl-2-(pyrolidín-1-yl) pentán-1-ón (α-pyrolidínvalerofenón, α-PVP) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2016/1070 ([10]).

([1]) Rozhodnutie Rady 1999/615/SVV z 13. septembra 1999 definujúce 4-MTA ako novú syntetickú drogu, ktorá sa má stať predmetom kontrolných opatrení a trestných postihov (Ú. v. ES L 244, 16.9.1999, s. 1).

([2]) Rozhodnutie Rady 2002/188/SVV z 28. februára 2002 týkajúce sa kontrolných opatrení a trestných sankcií vo vzťahu k novej syntetickej droge PMMA (Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 14).

([3]) Rozhodnutie Rady 2003/847/SVV z 27. novembra 2003 o kontrolných opatreniach a trestných sankciách s ohľadom na nové syntetické drogy 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 a TMA-2 (Ú. v. EÚ L 321, 6.12.2003, s. 64).

([4]) Rozhodnutie Rady 2008/206/SVV z 3. marca 2008 o definovaní 1-benzylpiperazínu (BZP) ako novej psychoaktívnej látky, ktorá má podliehať kontrolným opatreniam a trestnoprávnym ustanoveniam (Ú. v. EÚ L 63, 7.3.2008, s. 45).

([5]) Rozhodnutie Rady 2010/759/EÚ z 2. decembra 2010 o vystavení 4-metylmetkathinónu (mefedrónu) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 322, 8.12.2010, s. 44).

([6]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1873 z 8. októbra 2015 o podrobení 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amínu (4,4′-DMAR) a 1-cyklohexyl-4- (1,2-difenyletyl)piperazínu (MT-45) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 275, 20.10.2015, s. 32).

([7]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1874 z 8. októbra 2015 o podrobení 4-metylamfetamínu kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 275, 20.10.2015, s. 35).

([8]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1875 z 8. októbra 2015 o podrobení 4-jód-2,5-dimetoxy-N-(2-metoxybenzyl)fenetylamínu (25I-NBOMe), 3,4-dichlór-N-[[1- (dimetylamino)cyklohexyl]metyl]benzamidu (AH-7921), 3,4-metyléndioxypyrovalerónu (MDPV) a 2-(3-metoxyfenyl)-2-(etylamino)cyklohexanónu (metoxetamínu) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 275, 20.10.2015, s. 38).

([9]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1876 z 8. októbra 2015 o podrobení 5-(2-aminopropyl)indolu kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 275, 20.10.2015, s. 43).

([10]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2016/1070 z 27. júna 2016 o podrobení 1-fenyl-2-(pyrolidín-1-yl) pentán-1-ón (α-pyrolidínvalerofenón, α-PVP) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2016, s. 18).

▼**M1**

11. Metyl 2-[[1- (cyklohexylmetyl)-1H-indol-3-karbonyl]amino] -3,3-dimetylbutanoát (MDMB-CHMICA) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2017/369 ([1]).

12. N-(1-fenetylpiperidín-4-yl) -N-fenylakrylamid (akryloylfentanyl) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2017/1774 ([2]).

▼**M2**

13. *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]furán-2-karboxamid (furanylfentanyl) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2017/2170 ([3]).

14. *N*-(1-amino-3,3-dimetyl-1-oxobután-2-yl)-1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2018/747 ([4]).

15. 1-(4-kyanobutyl)-*N*-(2-fenylpropán-2-yl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) uvedený vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2018/748 ([5]).

16. *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]cyklopropánkarboxamid (cyklopropylfentanyl) a 2-metoxy-*N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]acetamid (metoxyacetylfentanyl) uvedené vo vykonávacom rozhodnutí Rady (EÚ) 2018/1463 ([6]).

▼**M3**

17. *N*,*N*-dietyl-2-[[4-(1-metyletoxy)fenyl]metyl]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etánamín (izotonitazén) ([7]).

([1]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/369 z 27. februára 2017 o podrobení metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1H-indol-3-karbonyl]amino]-3,3-dimetylbutanoát (MDMB-CHMICA) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 56, 3.3.2017, s. 210).

([2]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1774 z 25. septembra 2017 o podrobení N-(1-fenyletyl-4-piperidinyl)-N-fenylakrylamid (akrylfentanyl) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 251, 29.9.2017, s. 21).

([3]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2170 z 15. novembra 2017 o podrobení *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]furán-2-karboxamidu (furanylfentanylu) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 306, 22.11.2017, s. 19).

([4]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/747 zo 14. mája 2018 o podrobení novej psychoaktívnej látky *N*-(1-amino-3,3-dimetyl-1-oxobután-2-yl)-1-(cyklohexylmetyl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 125, 22.5.2018, s. 8).

([5]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/748 zo 14. mája 2018 o podrobení novej psychoaktívnej látky 1-(4-kyanobutyl)-*N*-(2-fenylpropán-2-yl)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 125, 22.5.2018, s. 10).

([6]) Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/1463 z 28. septembra 2018 o podrobení nových psychoaktívnych látok *N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]cyklopropánkarboxamid (cyklopropylfentanyl) a 2-metoxy-*N*-fenyl-*N*-[1-(2-fenyletyl)piperidín-4-yl]acetamid (metoxyacetylfentanyl) kontrolným opatreniam (Ú. v. EÚ L 245, 1.10.2018, s. 9).

([7]) Delegovaná smernica Komisie (EÚ) 2020/1687 z 2. septembra 2020, ktorou sa mení príloha k rámcovému rozhodnutiu Rady 2004/757/SVV, pokiaľ ide o zahrnutie novej psychoaktívnej látky *N*,*N*-dietyl-2-[[4-(1-metyletoxy)fenyl]metyl]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etánamín (izotonitazén) do vymedzenia pojmu drogy, Ú. v. EÚ L 379, 13.11.2020, s. 55.